

## НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ

**Елис Галиб,  
Студентка във Филиал Шумен на МУ-Варна:**

### **ЛЕСНО Е ДА ИЗБЯГАШ В ЧУЖБИНА, ПО-ТРУДНО Е ДА ОСТАНЕШ И ДА СЕ БОРИШ**

Да си професионалист по здравни грижи в България е дръзко начинание, на което устояват все по-малко наши сънародници. Заплахата страната ни съвсем скоро да се окаже без нужните специалисти е напълно реална. Решихме да ви покажем защо това е така, с надеждата, че решаването на проблемите минава през тяхното споделяне.

"Предизвикателството да работя в България" е темата на националния конкурс за есе, който организира Clinica.bg заедно с Българската асоциация на професионалистите по здравни грижи (БАПЗГ).

Състезанието е част от глобалната кампания на Световната здравна организация (World Health Organization - WHO), Международния съвет на сестрите (International Council of Nurses - ICN) и независимата благотворителна организация Burdett Trust for Nursing, която стартира на 27 февруари 2018 г. в Лондон и Женева и се провежда в целия свят под надслов "Здравните грижи сега" (Nursing now).



**Представяме Ви есето на Елис Галиб:**

**Име:** Елис Гюнал Галиб

**Възраст:** 20 г.

**Образование:** Студентка във Филиал Шумен на Медицински университет "Проф. д-р Параскев Стоянов"- Варна

**Хоби:** Да чете книги

**Девиз:** "Само този, който опитва абсурдното, е в състояние да постигне невъзможното!"



**НАЦИОНАЛЕН КОНКУРС ЗА ЕСЕ**

Съвсем естествено е всеки да обича родината си. България е малка страна, но с много богата история. България е моята родина, тук е моят дом, моето семейство, моите близки и приятели. Да работя в България е предизвикателство, но от друга страна и ярък пример за отговорност, че ще бъда една от тези, които ще вложат частица от себе си за развитието на родината си. Мисля, че в много случаи образованието помага да се намери добра работа с високо заплащане в България, а вариантът да успея в чужбина съвсем не е чак толкова сигурен.

Работата в чужбина също има своите предимства и недостатъци. От една страна, животът в чужбина обогатява личността и дава възможност на хората да се върнат с много натрупан опит и с нови сили, пълноценно да изградят бъдеще за себе си, за близките си и за България. Ако работя в чужбина може би ще имам възможност за реализация и развитие, повече самочувствие и увереност, но за сметка на това ще съм далече от дома и роднините си. Това, че ще съм далече от близки и приятели, за мен е основният недостатък на живота в чужбина.

Аз искам да остана в България, защото се надявам и вярвам, че с всяка следваща година ще има все по-голяма възможност за реализация на младите хора в България. От друга страна - животът и бъдещето ни са в нашите ръце. Имаме контрол над себе си, над развитието си, над постиженията и личното си щастие. Човек може да си осигури отлични условия на живот навсякъде по света, давайки най-доброто от себе си. А това, което постигаме за себе си и за обществото предопределя бъдещето на страната, в която живеем.

От друга страна, да работя в родината си има и много предимства. Най-голямото предимство е родният език. Общуването между хората е по-свободно. Особено голямо предимство е лесното създаване на контакти. Ако работя в чужбина, трябва да владее чужд език.

Да работя в България е наистина предизвикателство, но аз искам да имам кариера в България, защото искам да помогна за бъдещето на България. Искам да помогна за подобряването на стандарта на хората и за тяхното бъдещо развитие. Аз вярвам, че в България също има неограничени възможности в определени сфери, че всичко зависи от хората, а не от държавата. Аз смятам, че ако човек е достатъчно борбен и амбициозен, може да успее да се реализира в България. Бъдещето на България зависи от нас – хората, които живеем и работим тук. Ние трябва да бъдем част от това усилие да помогнем на България заедно да изградим общество, с което да се гордеем. Аз искам кариера в България, защото е предизвикателство да успеем у дома. Мисля, че е много лесно да избягаш в чужбина, а по-трудно е да останеш и да се бориш.

*Публикувано в Clinica.bg на 21.04.2018 г.  
и в Електронния бюлетин на БАПЗГ -  
брой 8/2018 г.*